

Tresor Marià

Portaveu de la Congregació de Maria Immaculada

i Sant Lluís Gonçaga de Vilanova i Geltrú

22 DE DESEMBRE DE 1917

NÚM. 16

ACOMIADEM-NOS

Amb greu racança que nostre cor empresona, devem escriure alguns mots per a quedar bé amb tots; si no fos aital deure, poc que diríem, ni una paraula, perquè tots els comiats porten en sí un agredolç que voldríem allunyar, i més en aquets moments tan aprop dels dies alegres que havem passat.

Parodiant amb nostre Diví Mestre, devem fer-nos propies ses darreres paraules: «Tot s'és acabat!»

Nostra missió s'és complerta amb l'acabament de les festes d'argent, tot just acabades, de nostra volguda Congregació. Prepararem les grans festes que durant l'any que va acabant s'han celebrat, lo millor que havem sapigut, treballant-hi amb tota la cura, tot l'enginy, tota la voluntat, amb tot el sacrifici que n'havem sigut capaços.

Solament Deu és la perfecció, i molt fàcil haurà sigut incòrrer en qualque omissió o deficiència que no ha sigut pas voluntaria i per això nostra consciència resta tranquil·la, amb la certitut que l'opinió general ens dóna de que tot en conjunt ha resultat satisfactoriament; ço

és lo que volíem, ço és lo que'ns ataleiava i ço fa que ho donguem tot per ben empleat i que amb més coratge poguem emprendre noves gestes amb l'ajuda de tots.

Amb Deu siau, doncs, i moltíssimes mercès, però molt expressives, (no citarem noms per no faltar amb ningú) a la Redacció de *La Defensa* que per sa galanteria havem pogut complir el compromís que contraguèrem al començar la publicació d'aquest humil portaveu, als bons amics i germans que'ns han ajudat en aital tasca; als volguts confreres que'ns han distingit amb sa visita; a tots els molt benèvols i aimats llegidors que tan bona acollida ens han dispensat; i amb referencia a nostres festes, devem donar les més expressives i afectuoses mercès als generosos protectors que sempre ens han ajudat en nostres empreses, facilitant-nos ses valioses almoines que ens han permés ofrenar tan formosa toia a la Verge Immaculada amb motiu del nostre 25.e aniversari i enlairar a Vilanova en el lloc que li pertoca com a catòlica i mariana, a les molt dignes Autoritats que honraren amb sa presència nostres actes, als bons amics i germans

d'altres Congregacions que també volgueren participar de nostre goig, a tots nostres congregants, tant als actuals com als supernumeraris, presents i passats, a tothom qui ha treballat de prop o de lluny per a que nostre camí fos planer, a tot Vilanova, finalment,

per la franca acullida que sempre, i molt particularment en aquesta ocasió, ha demostrat aimar a nostra Congregació així ella l'estima amb tota l'ànima. ¡Que Deu pagui amb escreix a tots i a tothom els favors que'ns han fet!

A. M. D. G.

VISIÓ

Enllà de l'infinit, com una aurora
brillant, encantadora,
resplendien com mai, clarors d'estel,
i amb la blavor del mar que'ns enamora,
convertien la terra en altre cel.

La lluna amb sa gemada cabellera,
encís de primavera,
destellava somniosa 'el seu argent:
el món ho veu i atura sa carrera,
per mirà embadalit el firmament.

Era tanta la llum que resplendia,
era tanta l'harmonia
d'aquell contrast suauíssim de colors,
que en un moment semblà que'l cel s'obria,
per inondar de fè'los nostres cors.

era la Verge pura, Immaculada,
la rítmica abraçada
de són nimbe, reflexe celestial,
era l'Iris excels de llum preuada,
amor dolcíssim, germanò eternal.

Era són pulcre front que estels fulgura,
era sa imatge pura
que apareixia amb tota sa esplendò,
i al recordar-ho, l'ànima es tortura
pel goig immens de veure aital visió.

Per gaudí aquells instants d'ubriaguesa
de llum i de bellesa
que el cel mostrà joïós al seu davant,
per cercà en vostra imatge la puresa
que'm manca per seguir el camí sant,

Ho prego fervorós i Deu m'escolta
i l'èxtasis m'envolta
i la visió en front meu torna a sortir;
és esclatant la llum una altra volta,
el cel com aquell dia es torna a obrir;

I la Verge radiant de fè divina,
de terra i cel Reginà,
amb goig la torno a veure en l'infinit
i és sa claror d'estel·la matutina,
doll de conçol que plau mon esperit.

Veig la cel·listia com llueix formosa,
perque Maria hi posa
sos peus de porpra, entre perfums d'encens,
i és palau riquíssim on reposa
són aurífic altar, són trono immens.

Hi veig com lluminosos la rodegen
satélits, que hermostegen
l'atzur encantador de sos mantells
i els angelets que al seu entorn volegen,
per tot escriuen el seu nom amb ells.

Amb roses de cent fulles la coronen,
amb lliris l'engalonen
com a Reina i Senyora que és dels mons,
en tant els serafins a chor entonen
divines i melòdiques cançons.

Volgueu-me a vostre entorn, Verge Maria,
que a peu descalç vindria
encar que es llatzerés tot lo meu còs,
i ma felicitat esdevindria
inagotable font d'amor per Vos.

FLORENCI CORNET.

Barcelona, Desembre de 1917.

SOLEMNÍSSIMES FESTES COMMEMORATIVES DE LES NOCES D'ARGENT DE LA CONGREGACIÓ MARIANA

No caldria escriure cap ressenya de les solemníssimes festes que acaba de celebrar la Congregació Mariana després de la pública demostració d'afecte dels vilanovins envers una Associació que acaba de complir feliçment els vinticin anys de la seva fundació.

La descripció que podríem fer de tots els actes l'ha feta tot Vilanova que s'ha associat al vinticin aniversari d'argent, i és per això que la ploma se resisteix i no pot ressenyar tan bellament com l'han ressenyada els vilanovins. Les paraules d'aprovació de tots, els comentaris plens d'emoció i plens de simpaties per a la Congregació Mariana, ens donen el plé convenciment de que aquesta no sols s'ha conquerit les simpaties d'amics vilanovins ara, en el temps present amb motiu d'aquestes festes gaies, sinó que aquestes simpaties venien teixint-se ja de temps per a fer-n'hi ofrena el dia de sa major edat.

Una preparació digne ne fou la publicació del TRESOR MARIA durant el present any, portaveu de les solemnitats preparatòries que s'han celebrat amb tota esplendidesa; una preparació espiritual ne foren les interessants conferències religioses-socials que durant vuit dies abans de l'Immaculada donà en l'església de Sant Antón Abat el Rvnt. P. Ramón Vendrell, jesuít,

ta, conferències dolcificades per l'esperit piadós de Sant Ignasi i plenes de savia doctrina social que foren escoltades per nombrosa concurrència de congregants i vilanovins d'ambdós sexes en els diferents actes que's donaren.

I quan ja els esperits estaven empapats de l'importància de les festes marianes que havien de tenir lloc els dies 8 i 9 del corrent, arribà el dia de la Immaculada i ja de bon matí vegèrem com el catolicisme i l'amor a la Verge se mostrà arreu ostentant en els balcons d'una munió de cases rics domassos i engalanaments extraordinaris, quin bonic aspecte era presagi d'un èxit esclatant. I no sols notàrem engalanaments en les cases particulars si que també algunes societats catòliques i culturals volgueren respondrer a la invitació pastoral de l'Excm. Sr. Bisbe i de la Congregació Mariana. Hi contàrem el Círcol Catòlic, Escoles Obreres, Joventut Tradicionalista, Foment del Treball, Centre Català, «Canastilla del Niño Dios», la qual meresqué justos elogis per l'artística combinació de flors i llum elèctrica que anà a càrrec de les senyoretes que formen la Junta d'aquella Associació, Banc de Vilanova, Hospital de Sant Antón, Casa d'Amparo, Escoles Pies, Caixa d'Ahorros, Cambra Oficial de la Propietat Urbana, etc., etc.

I a l'hora senyalada per a la missa de Comunió general acudiren al temple parroquial tan gran nombre de fidels que prompte vegèrem aquella església plena de gom a gom. L'il·luminació i adornament era esplèndid i els fidels previament preparats per una plàtica que feu el Rvnt. P. Vendrell, acudiren en bon nombre a la Sagrada Taula, essent distribuïda la Comunió per tres sacerdots durant llarga estona. Durant la missa se cantaren bonics cànctics eucarístics per tot el poble, alternant amb un escollit chor de senyorettes.

A les deu se celebrà un solemne Ofici, cantant-se a gran orquestra per la capella de musica de Sant Antón, augmentada considerablement i amb la col·laboració d'artistes cantors de l'església catedral de Barcelona, la gran missa «Pontificalis» de Perossi, que fou dirigida per l'intel·ligent mestre de capella Sr. Sans.

El sermó fou encarregat al Molt Illtre. Dr. D. Ramón Sensada, Canonge de la Seu de Tarragona, qui amb brillants paragrafs cantà les glories de la Verge en el misteri de la Concepció Immaculada. En lloc preferent del presbiteri hi havia representació de l'autoritat militar, del Col·legi Samà i Junta de la Congregació, havent-hi assistit un gran nombre de fidels.

Acabat l'Ofici se cantà per la mateixa capella de musica un solemne *Te-Deum* del mestre Perossi en acció de gracies a l'Altíssim per haver arribat feliçment al vinticinquès aniversari de la Congregació, es

posà de manifest Nostre Amo i es cantaren les lletanies dels Sants per a complir amb lo preceptuat per nostre estimadíssim Prelat.

Al mig dia se distribuï un dinar extraordinari als assilats del Sant Hospital, Casa d'Amparo i Patronat de Pobres, quins quedaren agraïdíssims de l'esplendidesa de la Congregació.

I no menys solemne resultà l'acte de la tarde, quin temple arxiprestal se vegé plé de gom a gom de tal manera, que havent-se agotat tots els seients que amb prevenció s'hi havien portat de diferents llocs de la vila, vegèrem bon nombre de fidels a peu dret, joiosos de rendir un tribut a la Verge Nostra Mare; poques vegades l'havíem vist tan concorregut aquell espaiós temple.

Després de resar el Sant Rosari i les quaranta Ave-Maries i de la imposició de medalles als nous congregants, que's contaren en nombre de 32, se cantà el trisagi marià del mestre J. Masvidal per la capella de musica abans esmentada i amb els mateixos elements de l'Ofici, el qual resultà de gran efecte.

I el Molt Illtre. Dr. D. Ramón Sensada, amb sa eloqüència propia ens feu sentir un sermó que fou basat sobre l'hermosura de la Verge Maria, presentant-nos-la radiant com el sol i clara com l'aubada, acabant-se la festa amb el cant de la Salve gregoriana que fou cantada per tot el poble amb acompanyament d'orgue.

Durant l'Ofici i la funció de la tarde es repartiren formosos recordatoris de les festes.

Fou grandiosament solemne la festa que acabem de ressenyar, la qual ens deixarà un grat record d'aquestes noces d'argent.

I no acabaren aquí les festes. A l'endemà vegèrem endomassats novament els balcons de les cases d'aquesta vila, lo qual significava que en aquell dia devia tenir lloc altra festa mariana de que'n farem esment més endavant.

Totes les misses que en aquest dia se celebraren a l'església de Sant Antón, foren aplicades en sufragi dels congregants difunts durant els vinticin anys. A la missa de les nou hi assistiren els congregants en corporació.

A la una acudiren a l'estació un bon nombre de congregants actius i supernumeraris a rebre al Molt Illtre. Vicari General Dr. Justino Guitart, ex-vis-directors, i una comissió de congregants de Barcelona per a assistir a l'acte literari-musical de la tarde, dirigint-se a la casa rectoral per a saludar al Rvnt. Sr. Arxiprest i tot seguit se traslladaren al Círcol Catòlic on tingué lloc un dinar íntim. Se congregaren en dit acte de germanor uns cinquanta entre ex-vis-directors de la Congregació, congregants actius i supernumeraris, en el que hi regnà la més santa alegria per trobar-nos reunits aquells amics que donaren impuls a aquesta obra que tants fruits ha produït en el jovent vilanoví. A l'hora del xampany brindaren D. Arturo Ferrer en nom dels fundadors d'aquesta Congregació que s'inicià abans de l'actual amb el nom de «Con-

gregació de lluisos» de la que'n nasqué l'actual; el Sr. Mon, en nom de la de Barcelona; el Sr. Segú, pels congregants de Valls; el reverent Castellet, en nom dels ex-vis-directors; el Sr. Rafols en nom dels congregants d'aquesta vila; i manifestà el seu amor a les Congregacions Marianes per ésser congregant de soca i arrel, el Molt Illtre. Dr. Guitart. El banquet fou admirablement servit per l'acreditat fondista del Restaurant de l'Estació D. Jaume Planas.

A dos quarts de cinc de la tarde se celebrà en la parroquial església l'Assamblea magna, baix l'ordre del programa ja anunciat. Aquell temple feia goig de debó, l'il·luminació elèctrica esplèndida, i l'adornament, com en el dia anterior, presentava un aspecte majestuós davant de la distingida i ben nombrosa concurrencia que omplenava les naus centrals i laterals.

Voldríem fer esment de cada una de les parts que integraven el programa, però ens fariem interminables, concretant-nos senzillament en dir que tots indistintament compliren amb bon acert sa comanda.

El Sr. Secretari D. Bartomeu Ortoll llegí una ben escrita Memòria de lo que ha realitzat la Congregació durant el present any; els joves congregants Cosme Roca, Antón Torres i Francesc Vidal, llegiren amb bona entonació i molta desinvoltura unes hermoses poesies; cal fer esment del notable discurs que llegí el congregant reverent P. Pompili Pagés, sobre *El congregant exemplar*, que fou una

psicologia de la vida piadosa del devot de la Verge i conseqüències pràctiques que el congregant deu deduir-ne de la vida de Congregació per a la seva perfecció moral dintre de la societat.

Cal fer esment també del *Parlament* del Prefecte de la Congregació de Valls i abogad D. Baltasar Segú, qui després de evocar el record de la Congregació de Valls estretament lligada amb la nostra amb vincles de germanor, feu un estudi de la qüestió religiosa en els temps actuals, considerant-la baix diferents aspectes. Un discurs verament filosòfic i digne de reproduir-se íntegre, però l'espai de que disposem no'ns ho permet, per són fondo plé de veritats i arguments que no poden desmentir-se.

El *Parlament* del Dr. D. Joan Flors, de la Facultat de Medicina, delegat de la Congregació de Barcelona, fou també un treball digne d'ésser escoltat, prenat d'un entusiasta esperit de congregant, quin orador no pogué estendre's en la forma desitjada per cridar-lo a Barcelona els seus quefers particulars i el temps apremiava.

Nostre amic i congregant En Antón Pujol llegí una *Remembrança* que delectà a la concorrencia per ésser un treball ben escrit i de conceptes admirables. Remembrà bellament la nostra historia vilanovina en la passada centuria, remarcant la fundació de la primitiva «Congregació de lluisos», venint a fer un detallat historial de l'actual i de l'actuació de la mateixa en la vida catòlica vilanovina, sol·lici-

tant de tots l'apoi necessari per a que aquesta entitat creixi amb vida exuberant i ditxosa en bé de la vila que tant aimem.

En representació de l'Excel·lentíssim Sr. Bisbe parlà el Molt Illustre Dr. Justino Guitart, qui expressà el seu goig al trobar-se en aquella festa tan escaienta per ell, per haver sigut organitzada per una entitat de la que ell s'hi compta com un associat, puig és i ha sigut sempre congregant de Maria Immaculada, i resumint breument la festa, donà mercès a tots pel bon èxit que acabava d'assolir la Congregació de Vilanova.

No podem acabar sens fer esment de la part musical. Si la part literaria obtingué sorollosos aplaudiments per lo escollits i ben declamats de sos treballs, no foren menys els que obtingué l'orquestra que dirigí el notable mestre don Francisco Montserrat. Totes les composicions musicals del programa foren executades amb religiós silenci. No semblava pas que hi hagués algú en aquell temple; això va demostrar que la musica fou escollida i ben interpretada. Les ovacions tributades al mestre Montserrat foren ben justificades. Ben merescudes les tingué particularment nostre compatrici i amic senyor Recasens, qui juntament amb el Sr. Montserrat tocaren la *Serenata*, de Drarhler, que tingueren que repetir a instancies de la concorrencia.

Resultà majestuós el cant final de la Salve a la Verge per tots els concorrents.

No cal dir que els catòlics vilanovins han sapigut tributar justament un homenatge digne a la Congregació Mariana. Les festes han tingut un feliç èxit, colossal èxit. N'estem joiosos. Mercès n'hem de donar a la Verge que ha presidit i ha omplenat de gloria nostres festes de les Noces d'argent.

A Maria Immaculada

Als congregants de Vilanova.

Reina i Mare, Verge bella,
escolta els sospirs del cor,
d'aqueix cor que s'esponcella
freturós del teu amor.

Gira a l'entorn ta mirada
i contempla aqueix jardí.
¡Quanta de flor escampada,
quants de càlzers a desdir!

Guaita-les bé, Verge pura,
que hermoses al teu entorn
et somriuen amb dolçura
cada cop que apunta el jorn.

No vulgues pas que's marceixin,
Jardinera celestial,
fes que sempre beneeixin
ta puresa virginal.

I si un jorn trist de sa vida
són perfum no arriba al cel,
retorna-les desseguida
amb un rajolí de mel.

Perque ¡oh Verge beneïda!
si revifes el seu sér,
amb sa fragància exquisida
ompliran eix poble enter.

Dona'ls-hi, doncs, de ta flaire,
fes-les florir sempre més,
que jamai l'aire de l'aire
les esfulli amb el seu bes.

Les flors que tens a la vora
reben perfum més preuat:
és que sent qui les olora
ton aroma immaculat.

No'ls hi toquen les ventades
ni l'oruga els corca el cor,
puig viuen arrecerades
a plé sol del teu amor.

Per xuclar la seva vida
l'herba del món no hi pren peu,
la sienta maleïda
no hi pot créixer vora teu.

Resteu sempre com flors belles
prop la Verge de l'amor,
sereu les gaies poncelles
d'aquesta mística flor.

I quan vinga l'hora trista,
l'hora trista del morir,
quan s'emboiri vostra vista
dalt del cel
tornareu a reflorir.

LLUÍS NIN, Pvre.

Barcelona, Desembre de 1917.

NOVA

Com cada any, també en el present la Congregació celebrarà amb tota fastuositat el Naixement de l'Infant Jesús a mitja nit del dilluns pròxim, en l'església dels Josepets.

Consistirà dita festa amb la celebració d'un solemne Ofici que cantaràn tots els congregants i que serà de Comunió general, essent-ne celebrant nostre Vis-director reverent D. Martí Mariné, qui farà la corresponent plàtica preparatoria; després de l'ofertori hi haurà l'adoració del Diví Infant, començant l'escolania. Seguit de l'Ofici se celebraran dues misses resades.

Imp. Social: Santa Madrona, 21: Vilanova i Geltrú